

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, η Διοίκηση και το κοινώς γνωστό

Του Σωκράτη Κοσμίδη,

Λογάρου Πειραιώς, Γεν. Γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου

Με τα υπαγ. 387 και 388/22-9-1999 πρακτικά επεξεργασίας, το Ε' τμήμα του ΣτΕ έκρινε μη νόμιμα σχέδια π.δ. του Υπ. Παιδείας, με τα οποία θεσπιζόνταν ενεργητικά μέτρα υπέρ των μετεξεταστέων μαθητών διαφόρων τάξεων Γυμνασίου και Λυκείου, που φοιτούν σε σχετικές μονάδες του Νομού Αττικής, πλην νήσων, προς αντιμετώπιση των επιπτώσεων από το σεισμό της 7-9-1999. Το αμμόδιο Ε' τμήμα έκρινε ότι "η αρχή της αξιοκρατίας αποτελεί συνταγματική αρχήν απορρέουσαν από τον αρχήν της ισότητας και την δημοκρατικήν αρχήν. Ιδιαίτερος επί της εκπαιδευτικής, η αρχή αυτή επιβάλλει την αξιολόγηση των εκπαιδευομένων εις όλας τας βαθμίδας εν αναφορά προς την ικανότητα και την επιμέλειάν των, με σύστημα αξιολογήσεως ερειδόμενον επί αντικειμενικών και γενικής ισχύος κριτηρίων. Αποκλίσεις από τον γενικό και αντικειμενικό τούτου συστήματος αξιολογήσεως των μαθητών συγχωρούνται επί τη συνδρομή λόγων ανωτέρας βίας, ως είναι και οι προκύπτοντες εκ σεισμών, υπό την προϋπόθεσιν όμως ότι οι αποκλίσεις αύται περιορίζονται εις το αναγκαίον εκ των περιστάσεων μέτρων, χωρούν δε επί τη βάση των προσηκόντων εκά-

στοτε κριτηρίων, ήτοι των ενδεικνυομένων εκ της φύσεως, εκτάσεως και λοιπών συνθηκών της περιπτώσεως ανωτέρας βίας". Περαιτέρω, τα ίδια πρακτικά θωρήσαν ότι "ενόψει των ό,τι, ως είναι κοινώς γνωστόν, δεν έχει πληγεί εκ του σεισμού της 7.9.1999 το σύνολο του Λεκανοπεδίου, αλλά το Βορειοδυτικό τμήμα αυτού, ο ως άνω λόγος ανωτέρας βίας, νομικώς ελεγχόμενος, στοιχειοθετείται μόνον διά τας περιοχάς εκείνας, όπου ο σεισμός προεκάλεσε σοβαράς υλικάς καταστροφάς, όχι δε και διά τας λοιπάς περιοχάς του Λεκανοπεδίου της Αττικής, αι οποίαι, κατά κοινήν πείραν, είναι πολύ περισσότεραι και συγκεκριμένον το μεγαλύτερον ποσοστό πληθυσμού της περιοχής. Κατά συνέπειαν, η παρούσα ρύθμισις, καθ' ό μέρος εισάγει απόκλισιν από το πάγιον και γενικόν σύστημα εξετάσεων, μη περιοριζομένην εις τας περιοχάς όπου συντρέχει πράγματι λόγος ανωτέρας βίας, αλλ' επεκτεινομένην εις το σύνολον του Νομού Αττικής, δεν προτείνεται νομίμως".

Η κρίση του ΣτΕ υπήρξε μικρόψυχη και ξένη προς το κοινό αίσθημα. Ταυτόχρονα, υποκατέστησε τη Διοίκηση στην εκτίμηση των ορίων των περιοχών που πλήγησαν, παραβιάζοντας τη διάκριση των εξουσιών. Η Διοίκηση α-

μοδίως κήρυξε όλο το νομό Αττικής σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Εκατοντάδες σχολεία ελέγχθηκαν ως μη κατοικήσιμα, όχι μόνο στο Βορειοδυτικό τμήμα του Λεκανοπεδίου, αλλά και στον Πειραιά και στα Βελιθήσια και αλλαχού. Και αναρμοδίως το ΣτΕ περιόριζε τα όρια των πληγεισών περιοχών στο "Βορειοδυτικό τμήμα του Λεκανοπεδίου", λες και υπήρχε τέτοιο οριοθετημένο διοικητικό τμήμα, λες και γνωρίζει καλύτερα από τη Διοίκηση την έκταση και τη διάσταση των ζημιών από το σεισμό και κατασκευάζει το δικό του "κοινώς

γνωστό". Και επιπλέον αγνοεί ότι μαθητές κάτοικοι μη πληγεισών περιοχών φοιτούν σε σχολεία πληγεισών περιοχών και αντίστροφα. Και σε κάθε περίπτωση η ψυχολογία και η ανησυχία που δημιουργήθηκε στους μαθητές ήταν κοινή και δεν μπορούσε να οριοθετηθεί αυστηρά.

Μετά τα πρακτικά η Διοίκηση είχε δύο δρόμους επιλογής:

1. Να προχωρήσει στην έκδοση των π.δ., χωρίς συμμόρφωση στα γνωμοδοτικά πρακτικά του ΣτΕ. Αυτό εγκλημανούσε κίνδυνον προσφυγών και ακυρώσε-

ων και έτσι κι αλλιώς η σημερινή Κυβέρνηση δεν επιθυμεί να αγνοεί τις κρίσεις του ΣτΕ.

2. Να νομοθετήσει, ώστε να καλύψει οποιαδήποτε ένοπταση.

Προτιμήθηκε η δεύτερη οδός και μάλιστα με την έκδοση πράξης νομοθετικού περιεχομένου, λόγω του κατεπείγοντος, μολονότι η μέθοδος αυτή σπανιότατα έχει χρησιμοποιηθεί από την Κυβέρνηση.

Το θέμα λύθηκε, έγινε όμως η πικρή γεύση κρίσης ανώτατου Δικαστηρίου που σε κρίσιμες ώρες έδωσε μη φιλόδοξη διάθεση.